

Hur' en fest-man bör sigh
skicka, och en frijar mot
sin flicka, det fins vt...

1 Ic 1690 Hagert, Daniel

National Library
of Sweden

Hur en fest-Man bör sigh sticka/
 Och en sekvar mot sin slicka/
 Det fins vthi detta Bref;
 Swillet medh en sådan Penna/
 Som ej wan är högt at spanna/
 Vthi Hastigheet bestref/.

Da

H^r DANIEL

HAGERT,

Och

E. ELISABETA

PRYTZ,

Medh det helga Echtenskapz Bandet/ när
 warande högt och förnämpet folck/ den 6.
 Novemb; Anno 1690. sammanknutne bleswo.

Handwritten signature and notes in brown ink, including a circular seal impression.

Si iagh om Frijerij skul wilia något röra
Dch några Reglor för en Fäste-Man
framföra /

Såtorde lättelig snart någon wijja sig/
Som med ett sådant Taal och Ord skul
möta migh.

Iagh vndrar storlig på / hur kan en Blin-
der dömma

Om fergors Egenkap / hur kan en Ugglas drömma
Om Stjerne-Prinsens Glandz / det går och sålsamt til/
När som ett Ugg / ett Höns / at wärpa låra will:
Men honom gifz til Swar dhe Ordspåk som så lyda /
(Dhem iagh och nu vppå min Sjuda wil vthtyda /

Sma Gräsar grynta ju så wäl som gamla Swin/
Dch Watnet släckta plår ens törst så wäl som Wijn.
En hoppas iagh dhett lär migh hwar och en tillåta /
Wid dhenne Brölloppz Act at något lütet ståta

Medh swaga Pennan min / vppå Poeters sätt/
Fast alt ej blir så jämp / fast alt ej blir så rätt.
När som en Dngerswån har til dhe Öhren hunnit /
Dch lyckeligen dhen Fullkomlighecten wunnit /

Alt han sigh sökia kan en sedigh Festemöö /
Dhen han wil lewa medh och Hiertans gärna döo:
Så må medh moget Rådhan han sigh en Slicka wälja /
Dch obetäncker ej sin ädla Frjheet sälja /

Litz dhen han knapt en gång medh Ögon sin har sedt/
 Ellr dhen en fremmand Mun har obetänkt Rampn gedt.
 Täck dhet är ej så låt betinga sigh en Glicka /
 Som äta Smörgås vp och tömma ett Glaas dricka /
 Dhet är swårt rygga seen du henne sworet Sedh /
 Fast hon wor mycket mehr än som Xantippe ledh.
 Om hon en listen Feld har vptändt i ditt Sinne/
 Så håll dhet Lönlighdt och Förborgat hoos digh Inne /
 Til dhes du wäl förmärckt och nogh förwiskat är /
 At hon är from och kysk och håller Dygden kär.
 Gör seen din Glist hur du kan hennes Hierta twinga
 At älska tigh alleen/ fast Gullet måste springa
 Nu för Soolshäder/ nu för Gull-Råd/ nu för par
 Silky-Strumpor/ som ett Rampn af Affectioner har.
 Om du medh henne i ett sådant lag skull råka
 Dher du ej kunde fritt som Dnskan wore språka /
 Så gif medh ögon din tilkänna hwad du will/
 Ty ofta tala dhe/ fast Munnen tigger still.
 När du tilfalle får ditt Ubrande andraga/
 Så stell digh så at dhet kan henne wäl behaga/
 Begyn medh reverens titt wärf och ödmuikt Taal/
 Ty för godt Ord är Günst hoos wackra Jungfrur faal.
 Bort/ bort det at du skull ett sådant Wäsend bruka/
 Som för en Friare (doch rättare en Kruka)
 Han wälla Glantar två vthi ett Pappers Bladh /
 Togh Tokaakypipan i sin Mun/ gick så Åstadh
 Til den han fria skul/ och sade/ iagh Er gifwer
 Den Skatt i Pappret fins/ om I min Hustru blifwer/
 Wil I moot taga mig/ nogh wil iagh hafwa Er;
 Nijs så den Jungfrun som ey Korg äth sådan ger.
 Mey det är bättre Greep/ du skatta digh owärdigh
 En sådan Glicka/ sägh du måst doch wara särdigh/

At göra hwadh som helst digh / Himlen drifwer til /
Och önskar högdt at hon det och bifalla wil.
Om hon i förstonne sig skulle widrigh ställa /
Så må du doch en strart dit Modh dersöre falla /
Ty vthi första. Hugg ett Trå ej falla plår /
Den winner måst aliqdh som wettigt trågen är.
Iagh håller det så för / at en berömligh Flicka /
Bör vthi sådant Mål sigh lütet widrigh ställa /
Det står ej länge på at hon den Fröhet har /
När hon giffz Mannen då den wål från henne tar.
Har du nu hennes Gunst och jakord kunnat winna /
Så må du sedan digh hoos Moderen infinna /
Ty Mor och Dotter sägz at städze hålla ett /
Fast iagh det en förstar en heller hafwer sedt.
Men wachta digh at du en kommer i den Tjden /
På hwilken du en kan wål fågnadh bli och liden /
När Mor hon brenner Wijn / hon brygger / bakar / så
Ar det en rådligit til henne då at gå.
Kan hända at hon i sin Brygning skada lidit /
Som ar at Rostan en wål runnit / Brödet blifwit
Stålbakat; sij vthi ett sådant Fall så plår /
Mattmodren sigh betee otoligh / mulen / twår.
Iagh så du weeta fåår när hon kan ledigh wara /
Då kan du waga digh til henne vthan Fara;
Om hon och hugnar digh medh önskeligit Swar.
Så twifla intet mehr / gå der på fort til Saar.
När du således ar fulkomligen förlofwa /
Så weet at Albra din nysångne wackra Gåfwa /
Wet det at hon en ar til Mjölkedetta stätt
Hon skal din Hustru bli / din Siäl och enda Skatt.
Du må för henne en ett ledsampt Taal framföra /
Hwad hon när hon blir giffz / skal taa i Acht och göra /
Hur

Hur hon skal sent i Sång gå/ och stå tidigt opp /
 Så snart som Lösn gifz vthaf den stolte Topp.
 Hur såsom hon på ett och annat Sätt skal stöka /
 I Huset; hur hon skal Fisk salta/ Köttet röka ;
 En sådan låter klart det höra/ och förstå
 Att han jämpet Hustrun wil i Skök och Källar' gå.
 Wil du Noo henne rätt/ berättat om Caliste
 Och så lysanders Eld; hur Pyramus och Tisbe
 Dhe föllo på en Dagh/ hur det tilgick medh dem
 Herdin' Amœna, och Amandus hennes Wän.
 Wil hon din Festimö digh och Careller unna /
 Så är det Konst nogh digh/ der widh så sticket kunna /
 Att du ey höra får/ dee Ord: Monsieur min san/
 En Bonde bättre än han courtizera kan.
 Gör ey som fordom en/ den der togh vhr sin Sida
 En Svl och stack der med sin Jungfru vthi Sida
 Och frågade der hoos/ hör Jungfru kittlas ni;
 Swar Glicka må vppå en sådan Breder bli.
 En annan när som han skull leeka niup i Näsa/
 Så hårdt en Jungfru knep/ at hon begynte fräsa
 Och blöda; wiserligh en sådan Moplus har
 Eij annat leekt/ är som Hästleeken alla Daar.
 När du til henne gör Vise, skal du digh raka/
 Att du ey hennes Käpp och delicate Haka
 Må sticka/ och hon sen såledz tiltala tigh;
 Hans Skägg är fräskware än Swinbörst tycker migh.
 Det edla Patte-Var Naturen har plantera
 Ur ett förbudt Godz/ det får du ey hantera
 Föruthan Loff/ wil hon tillåta digh/ så må
 Du warligt medh dem som din ögne-steen omgå.
 Det står ey heller digh wäl an til at ogilla
 Den Kläddracht som hon bär/ och seija/ sij! hur illa

Fontangen står Ehr an / brunt intet kruusa Hår /
Det seer vth bättre at I vthan Käpa går.
Dhed är migh och emot och kan migh ey behaga /
At hon drar en Manteau, at hon bär sammens Kruga!
Men sägh migh hwij du det at rata äst så snar /
Derföre du doch ey en Fryck räknat har.
En Bondepjuga må medh binat Hår sigh nöja /
För henne anstår wäl gå vthan Fiskbeens Tröja /
En wacker Jungfrus Stånd / det fordrar och står tächt /
At hon vppå sigh bär en jyriligare Drächt.
Skull och din Fästemo digh det tilkänna gifwa /
Sigh hafwa fattat Lust gå litet vth och drifwa /
Så måste fram för alt / du ey förjaka det /
Ellr sätta digh der mot / men följa gärna medh.
Du måste enteligh / om Reesan så långdt geller /
Den första wara som båd Hest och Wagn besteller /
Men om den sker til Sids / så laga Rät der til /
Fast du skal sielfwer roo / då skeer hwad Riårstan wil.
Hon kan ju ey förnä stedz heela Dagen söma /
Des wakra Fingrar må och en Gång blifwa öma /
Bort thet hon stadigdt skull på Birkestoolen see /
En dödligh Siäl mast sigh Roo vnderstundom gee.
En Frijare han bör alt sådant i Aecht taga /
Medh annat mycket mehr / det Tjden ey framdraga
Medger i denna Skriff / hwadh som här fattas man /
Kan skee en annan Gång opfylla bättre kan.
Her HÄGERT vthi Er sigh liust och klarlin wjssar /
Hwad som min swaga Hand här vthi Hast beprjssar;
Er Skickligheet har det til Wäga bracht at Er
En hurtigh Flicka nu / alt hwadh hon hafwer / ger.

Så lefwen sött båd' två / som ägen Macht at skalkas:
Men märker när en Särck och Skiorta wilja nalkas /
Blår Mester Måns få Selt för Waggor / det spår iag
Ehr ochså Men sji! sji; nu fick min Penna Slagh.

SONNETTO.

Bär effter Himlens Slut O säte två at sinaka /
Hwad sött ett Ehtenskap / hwad bert dhet medh
sigh har /
Och sägen migh sen vth hui man så gärna tar
Sampt en- sint lysten är at wälja sigh en Maka;
Dhet har iagh hördt giffit Solck skal ey hwar an försaka
I Motgång eller Lust / ja at ett Ehta par /
Städz förer Krig men Krig som båtнад medh sigh drar.
Eij brukas dher til Jern / Kruut / Lunta / Bly och Staaka;
Hwad Redskap rätt dher til tarfz är migh obekant /
Ty låter migh dhet alt i Morgon weta grant.
I medler Tijdh wäl Ehr som så hwarannan krysta
Oflandrat / yncka dhem som än ogiffra gå
Och måste nöja sigh dher medh Alt dheman få
Samtaga Dynan för sin Wän / och liggia tysta.

J. L.

En

En Gäta til Gästerna.

Iagh är ett sällsampt Ting/ högt/stoort och öff-
werwinner

Alt hwad i Werlden är; Om iagh migh rätt
besinner /

Så har iagh Wänner Twå/ wij föllias alltid åth;
Ej någon fins som wij emoot hwar annan Sååth;
Iagh blifwer aldrig trött; den giärna mig omfattar/
Han äger sannerligh dhe aldradyrste Skattar;
Doch må J icke troo/ det at iagh är en And/
Ej heller hafwer Kropp/ fast iag fahrkringom Land;
Ty ingen har migh sedt annu/ på heela Jorden/
Fast iagh til Namnet är allstädz bekanter worden.
Jag boor i thetta Huus / Gudh vinne dem migh så/
Som vppå denne Dagh i Ehta Ståndet gå!
Hwem som häst mig kan/ i detta Lag-namn gifwa/
Den önskar troligast iagh så wälsignat blifwa/
Som detta Paaret / ty iagh alla älska wil;
En wacker Unger Man hwar Jungfru foga til.

Sälunda i Hastigheet Contrahenterne
shredde sin Styldigheet,

J. E.